

Audioheaven

 Unico CDE

Efter 4mdr med Unico CDE, som er Unico´s nyeste CD maskine som er baseret på deres velanmeldte og roste CD maskine med 2 rør i udgangen.

CDE er en videre udvikling med 4 rør i udgangen og fuldt balanceret. Maskinen virker solidt opbygget og stråler af kvalitet. Den er forholdsvis stor og vejer godt til. Fjernbetjeningen er fornemt lavet i ægte træ. Men er absolut den største svaghed i systemet, da den ikke snakker ret godt sammen med CDE´en.

Første lytte indtryk imponerer med en kæmpe rum og en dybde og opløsning som er sjældent i den prisklasse her. Der oceaner af luft mellem udøvere og godt med saft og kraft. Bassen rækker ikke kældre dybt og ligeledes er der heller ikke den massive efterklang på instrumenter som man får med meget dyrere maskiner.

Jeg beslutter mig for og åbne låget på CDE'en. Og finder de 4 rør som er af mærket Harmonix ECC83. Hmm, det kan da vist godt gøres bedre. Så jeg finder kassen frem med rør og smider 4 stk nye ECC83 Tungsol i og lader maskinen varme dem godt op inden jeg lytter til den igen.

Der første man bider mærker i er forskellen på ALT, især dybden og størrelsen på lydbilledet. Maskinen har ændret totalt karakter og lyder meget mere tonalt sammenhængende. Bassen går dybere, og der lige pludselig langt mere efterklang på alt.

Ligger ud med Keb Mo som jeg kender til bundløshed. Hans stemmer har den helt rigtige sprødhed og varme. Trommerne står meget klart frem og man høre langt mere end blot anslag. Massere saft og punch i trommer og bas, uden det dominere. Keb mo's stemme står meget tydeligt i midten af lydbilledet og afstanden til trommerne bag hans stemme er endnu bedre nu, end med de Harmonix i. Efter en times selvskab med Keb Mo, vil jeg kaste mig ud i lidt mere roligt musik, nemlig Lisa Ekdahl.

Typisk er hendes optagelser lavet i studie og det høres. Der ikke det store tju hej med kæmpe rum her. Men det jo logisk nok, når optagelsen er lavet i et studie. Hendes stemme lyder dejlig naturlig og med den helt rigtige luftighed i tonerne. Hendes guitar gengives med en lækker sprødhed og efterklang. Igen her ligger man rigtig mærker til det ikke kun er anslag der er forkuseret på. Baggrunden er kulsort og de forskellige instrumentet får den plads de har brug for og skiller sig nemt ud. Det nemt og høre på samtlige af Lisa Ekdahls plader, at det hendes stemmer der forkuseret på. Lidt synd, for hun har gode musikere bag sig. Men alt i alt, en god gengivelse med meget naturlig klang.

Dire Strait's Calling Elvis lyder ENORMT stort og fyldigt og med massere punch og live feeling. Hvad mere kan man forlange?!? Hans sprøde og saftige stemme står klart igennem. Trommeslagerens plads er nem og finde og man høre nemt afstandene imellem trommerne når der gå's til den. Bassisten er lidt trukket tilbage, men stadig klar og tonal i balance med resten af musikerne. " You and your friend " er betagende gengivet. Masser luft og distance imellem musikere. Guitar har så naturlig en lyd at man får gåsehud. Soloerne som udspiller sig mellem de 2 guitar har så meget ægtehed at jeg må høre det nummer flere gange for lige og høre om det nu er rigtigt det jeg sidder og lytter til. Det meget få afspillere der kan gengive den ro og distance og totalt oplevelse som Unico'en gør her. Lækkert og analogt.

Diane Krall live in paris lyder sgu live. Allerede fra første track " I love being here with you " får man følsen af at " være " der. Klapsalver lyder som klapsalver, hvilket er rigtig svært og gengive uden det bliver for kasse formet. Diana Krall ´s stemme og klaver får virkelig sat stuen igang. Man glemmer helt og lytte efter fordi tingene bare stømmer ud så naturligt og analogt. Tromme soloerne er fantastiske, massive anslag med massere efterklang og resonans. Man kan pin pointe trommerne totalt ud. " Fly me to the moon " betager mig i sådan en grad at jeg må høre nummeret en 4-5 gange. Det bliver nærmeste ikke mere live end det her, uden du skal poste rigtig mange penge ud.

Lidt mere udfordring er nummere Tøbråd - Blåvand. Her er dybden MEGET dyb. Men Unico ´en gengiver det helt uanstrengt og med kontrol. Mesterligt. Dave Brubek Quartet med Take five lyder så naturligt og ægte. Man fornemmer den feeling der er i nummeret. Og man høre nemt hvor instrumenterne er placeret. Den lille tromme solo som kommer midt i nummeret, har så meget dynamik og punch. Og igen her markere Unico sig ved og spille det totalt uanstrengt og med en korrektion, som er skræmmende høj i dens prisklasse. Afstande til placeringen af trommer høres meget tydeligt. Resten af muskerne står som skårret ud og med en fasthed og balance som jeg ALDRIG har hørt fra en CD afspiller i den prisklasse her.

Jeg har dog i dagene haft problemer med fjernbetjeningen og har kontaktet Unico. De har lovet og løse problemet. Det nemlig stort set sådan med alle deres CDE maskiner. Betjeningen forgår nemmeste ved og rejse sig og trykke på knapperne hehe.

En dejlig future som CDE har og skal have ros for. Er at man kan tilslutte en digital source til den og udnytte den dejlige DAC. Hvilket er kanont for mig, da jeg høre rigtig mange musik DVD ´er. Det gør bare musik oplevelsen bedre end og høre musikken igennem min bluray dac. Eneste minus er man skal rejse sig og trykke på en lille knap bag maskinen for og slå frem og tilbage på in og output. Men det vænner man sig til. Det " rejsen " værd.

Jeg vil afslutte med og sige at en CD maskine til 18.000kr normalt ikke begejstre mig så meget som CDE har gjort. Den fortjener og få mine varmeste anbefalinger. Det virkelig et HIT til prisen. Og det koster ca en lille tusse og få den endnu højere op i klasse ved og skifte rør i den. Hvilket i mine øre er et must. Den fortjener bedre rør!!!!

Vil slutte af med og flyde hen til Mussorgsky som Unico CDE betagende nok formidler mig helt hen i den analige verden. Godt gjort Unico. I har formået og lave en KILLER i prisklassen 20-40.000kr.

Skrevet af

Kenneth Jensen

_____

_____

_____

_____

_____

_____

